

РЕШЕНИЕ

№ 1176

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **135** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма] срещу Заповед № 496 от 01.10.2021г. от Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която е забранено на жалбоподателя при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика, а именно – да извършва действия, които противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени, в нарушение на чл. 68в, ал.1 от ЗЗП, изразяващо се в заплащане на опаковка – пластмасова кутия, освен за броя на каса, така и заплащане на същата след измерване на теглото ѝ, заедно с количеството на избрания продукт.

С жалбата се иска отмяна на акта, като сочат, че заповедта е безпредметна, тъй като към момента на издаването ѝ, така установената практика е вече преустановена. Сочат, че не е извършена последваща проверка от контролните органи, която да установи дали е преустановено нарушението. Не била направена и проверка в повече обекти, стопанисвани от жалбоподателя, а така установеното нарушение представлявало единичен случай.

Считат, че в закона е налице дефиниция, която забранява това поведение, поради което още веднъж издаването на заповедта е без предмет.

Молят за отмяна на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Ответникът – Председател на КЗП се представлява от адв. А., която оспорва жалбата и моли заповедта да бъде оставена в сила. Претендира разносните по делото в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, неблагоприятно засегнато от акта и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

По фактите не е налице спор.

По постъпила в КЗП жалба № С-03-4179 от 09.08.2021г., е извършена проверка в обект, стопанисван от [фирма], за което е съставен Констативен протокол № К-2723017/19.08.2021г. Жалбата касае некоректно остойносттаване на опаковки – претегляне и оценяване заедно със стоките. Проверката е осъществена в магазин в [населено място],[жк], до бл. 311. Извършени са контролни покупки на извара „М.“, салата „Чушки нарязани с чесън“, маслини „Зелени, пълнени с бадем“. На шанда е поставена везна с касов апарат, като направените контролни покупки на стоките и след извършване на измерване, грамажът е включен в грамажа на тарата.

Установено е, че извара „М.“ е с цена за кг – 4.99 лв, нетно количество 0, 352кг, цена за 0.352 – 1.76лв. Липсва описана тара. След приспадната цена на тара, нетно количество 0.342 кг- цена 1. 71лв.

Контролна покупка – салата „чушки с чесън“ – цена за кг – 7. 50 лева, нетно количество 0.414 кг, нетно количество 0.414 кг – цена 3-11 лева. Липсва описана тара. След приспадната тара – крайна сума за плащане – 3.03 лева.

Контролна покупка „Маслини зелени пълнени с бадем“, цена за кг – 10.15 лева; нетно количество 0.196 кг, цена 1.99 лв. Липсва описана тара. След приспадане на тара, нетно количество 0.188 – крайна сума за плащане – 1.91 лева.

Дружеството е поставило на видно място информация, че всяка опаковка се остойносттава допълнително на каса, но при измерване на закупеното количество хранителен продукт, същият е измерен заедно с опаковката, по който начин потребителят заплаща по-голяма цена от обявената за килограм нетно количество.

Изискано е становище от дружеството, котето е депозирано №К-2723017 от 19.08.2021г., заедно със справка на продадените количества описани стоки за периода 01.01.2021г. – 15.08.2021г. в проверения търговски обект. Съставен е протокол за проверка по документи, с който същите са приети по преписката. В становището се сочи, че е налице неизправност в проверената контролна везна, която е тарирана.

Така установено е възприето от органа като нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал.1 от КЗП, тъй като така описаните действия противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или могат да променят съществено икономическото поведение на средния потребител.

Прието е, че потребителят търпи неоправдани финансови загуби, с което се променя икономическото му положение и е поставен в условия на недобросъвестно и некомпетентно поведение, като при закупуване на стоката, освен че опаковката се заплаща отделно, се заплаща и повторно при измерване на стоката, поставена в нея. Преди претеглянето, продавач- консултант не е извадил теглото на празната пластмасова кутия, въпреки че е имал тази възможност, което е установено в рамките на проверката. В резултат на това е отпечатан по-голям размер на теглото на закупения продукт и съответно се отчита по- висока продажна цена. Цитирана е

нормата на чл. 68г, ал.1 от ЗЗП, както и разпоредбата на § 13, т. 28 за добросъвестност и професионална компетентност“.

Съобразно установеното поведение на търговеца и цитираните в заповедта нормативни текстове е изведен извод за наличие на нелоялна търговска практика, тъй като описаните действия противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени.

По така установените факти не е налице спор.

Съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма, като съдържа подробни мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Спазена е предвидената в закона процедура, като са събрани всички относими за спора доказателства и е предоставена възможност за становище от страна на проверявания търговец.

Правилно е приложен и материалният закон, като няма спор относно това, че установеното от служителите на търговеца поведение осъществява състав на нелоялна търговска практика, тъй като описаните действия противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени.

Спорът, който се заявява и в жалбата, се състои в това, че не е извършвана повторна проверка след първоначално направената и преди момента на издаване на акта, както и проверка в други обекти, стопанисвани от търговеца, като се заявява, че установеното е единичен случай.

В този смисъл се навежда довод, че заповедта е без предмет.

Съдът не споделя този доводи.

Съдът намира, че за да е налице предпоставка за издаване на заповед от типа на оспорената, представляваща принудителна административна мярка, следва да са налице няколко предпоставки: Първият елемент на фактическия състав е да е установено поведение, под формата на конкретно деяние, което е в противоречие с лоялната търговска практика, т.е да осъществява състав на нелоялна търговска практика във всички предвидени от Закона за защита на потребителите форми – чл. 68б и следващи от ЗЗП. Следващото изискване е така установеното да влияе на потребителите така, че да може да промени тяхното икономическо поведение. Последните две предпоставки съставляват фактическите основания за издаване на заповед, с която така установеното поведение да бъде забранено.

Именно това е волята, заявена в нормата на чл. 68л от ЗЗП. Съдът приема, че освен преустановителен ефект, нормата има и превантивен такъв. Не се споделя тезата, че мярката няма превантивен ефект, тъй като такава се прилага при установяване на различни предпоставки, а именно – установяване на опасност от извършване на нарушение. В случая се касае за извършена проверка по сигнал на потребител. След като е установил конкретно поведение от страна на търговеца в хода на извършената проверка, което осъществява състав на нелоялна търговска практика, за органа възниква освен правото, и задължението по чл. 68л, ал.1 от ЗЗП да забрани това поведение за в бъдеще, прилагайки точно нормата на закона. Обратното би обезсмислило изобщо института на установяване на нелоялна търговска практика и би лишило визираните норми от смисъл. КЗП е в правомощието си, при установяване на

нарушения, съставляващи нелоялна практика, да санкционира нарушителя, а на Председателя на КЗП е възложено правомощието да издаде заповед, с която да разпореди забрана на това поведение за в бъдеще, които са независими и кумулативни производства.

С оглед изложеното, съдът приема, че не е налице твърдяната липса на предмет на заповедта, а напротив – същата има за цел да укаже на търговеца, че конкретно установеното поведение / в случая – двукратно заплащане на цената на тарата – като самостоятелен продукт и чрез премерване ведно със съдържанието си/ осъществява състав на нелоялна търговска практика по чл. 68г, ал.1 от ЗЗП и на основание чл. 68л от ЗЗП да я забрани за в бъдеще.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за неоснователна и като такава, счита, че следва да я остави без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, съдът
РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба от [фирма] срещу Заповед № 496 от 01.10.2021г. от Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Комисия за защита на потребителите сумата от 200 / двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: